

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG

Ügyszám:

10/2531-2/2023

Érkezett:

2024 JAN 05.

Érkezés módja

POSTÁN

EGYÉB:

Példány:

1

Melléklet:

0

Kezelőiroda:

clw

T.c: AlkotmánybíróságFővárosi Törvényszék
útjánBudapest,
Donáti u. 35-45.
1015

elsőfokú bírósági ügyszám: 107.K.704.042/2022.

Tisztelt Alkotmánybíróság!Alulírott **Ónodi István**

panaszos (a továbbiakban: „Panaszos”)

P/3. szám alatt csatolt meghatalmazással igazolt jogi képviselőm, a **Lovászi-Tóth Ügyvédi Iroda** (eljáró ügyvéd: dr. Lovászi-Tóth Ádám,)
útján,

a Fővárosi Törvényszék által 107.K.704.042/2022. ügyszám alatt lefolytatott ügyben -/3. sorszám alatt hozott és 2023. június 16. napján kézhez vett ítélettel szemben előterjesztett felülvizsgálati kérelem okán a Kúria előtt Kfv.I.35.193/2023. ügyszámon folyamatban volt felülvizsgálati eljárásban -/3. sorszám alatt kelt és 2023. szeptember 14. napján kézhez vett végzésre tekintettel, határidőben, az **Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény** (a továbbiakban: „Abtv.”) **27.§ (1) bekezdésébe** foglalt rendelkezés alapján, a Tisztelt Alkotmánybíróság által kibocsátott, 2023. november 28. napján kelt, és 2023. december 6. napján kézhez vett hiánypótlásra irányuló tájékoztatásra figyelemmel, a hiánypótlással egységes szerkezetben, az alábbi

alkotmányjogi panaszt

terjesztem elő.

Kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a Fővárosi Törvényszék 107.K.704.042/2022/3. számú ítéletének és a felülvizsgálati kérelem okán a Kúria Kfv.I.35.193/2023/3. számú végzésének alaptörvény-ellenességét, és az Abtv. 43.§-ának megfelelően azokat semmisítse meg.

I. Kérelmem indokolásaként az alábbiakat adom elő:**1. Tényállás****a)**

Panaszos az állami adóhatósághoz a személyi jövedelemadó bevallásával egyidejűleg benyújtott rendelkező nyilatkozatában akként rendelkezett, hogy a 2019. évi befizetett személyi jövedelemadójának felajánlható „egyházi 1%-át” a -es technikai számmal

ellátott [REDACTED] (a továbbiakban: „[REDACTED]”) javára kívánja fordítani.

Az elsőfokú adóhatóság Panaszos 2019. évi feljánlásának érvénytelenségéről határozott a Budapesten 2020. november 27. napján kelt és 2020. december 7. napján kézhez vett, 4842002890 iktatószámú határozatában azon indoklással, hogy a személyi jövedelemadó meghatározott részének az adózó rendelkezése szerinti felhasználásáról szóló 1996. évi CXXVI. törvény (a továbbiakban: „Szf. tv.”) 4.§-ban és 4/A.§-ban meghatározott kedvezményezett kör egyikébe sem tartozik a nyilatkozatban megjelölt egyház, és a kedvezményezett beazonosítására alkalmas adat nem került feltüntetésre.

Az elsőfokú határozat ellen Panaszos mint adózó a fellebbezésre nyitva álló törvényes határidőn belül, 2020. december 15. napján fellebbezést nyújtott be, melyben az elsőfokú határozat hatályon kívül helyezését és az elsőfokú adóhatóság új eljárásra kötelezését kérte.

A másodfokon eljáró adóhatóság az elsőfokú határozatot helybenhagyta. A másodfokú határozat indokolása két irányú volt. Egyrészt a hatóság álláspontja szerint az Szf. tv. 4/A.§ (1) bekezdés a) pontja értelmében a személyi jövedelemadó egyházi 1%-át kizárólag olyan kedvezményezett javára lehet feljánlani, amelyik rendelkezik technikai számmal. Másrészt a másodfokon eljáró adóhatóság álláspontja szerint a Panaszos által az Szf. tv. 4/A.§-ában meghatározott kedvezményezett körre vonatkozóan megtett rendelkező nyilatkozati lapon feltüntetett technikai szám a 2020. rendelkező évben nem érvényes technikai szám, azaz az adóhatóság által a Magyar Közlönyben közzétett listában nem szerepelt. A másodfokon eljáró hatóság álláspontja szerint az adózók az 1%-os feljánlásokat kizárólag a hivatalos listában szereplő, technikai számmal ellátott szervezetek javára tehetik meg.

Panaszos a másodfokú határozattal szemben keresetet terjesztett elő a Fővárosi Törvényszék előtt, mely peres eljárás 107.K.704.042/2022. ügyszámon volt folyamatban. A Fővárosi Törvényszék 2023. június hó 16. napján kézhez vett ítéletével a Panaszos keresetét elutasította.

Panaszos a Fővárosi Törvényszék ítéletével szemben 2023. július hó 14. napján felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő, mely alapján a Kúria előtt Kfv.I.35.193/2023. ügyszámon volt folyamatban felülvizsgálati eljárás. A Kúria, Panaszos által 2023. szeptember hó 14. napján kézhez vett, -/3. számú végzésével Panaszos kérelmének befogadását elutasította. A

b)

Tekintettel arra, hogy a fentiekben részletezett tényállásnak alapul szolgáló helyzet kialakulása alapvetően az alábbi előzményekre vezethető vissza, Panaszos álláspontja szerint indokolt és szükséges azok rövid, összefoglaló ismertetése.

A [REDACTED] a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Bíróság 1990. július 13-án jogerőre emelkedett Pk.20.744/1990/2. számú végzésével a lelkiismereti és vallásszabadságról, valamint az egyházakról szóló 1990. évi IV. törvény (a továbbiakban: Lvtv.) 22. §-a alapján jegyezte be az egyházak nyilvántartásába. A közösség a törvény hatálybalépésekor törvényesen elismert egyházként működő szervezet volt. A [REDACTED] ezen bejegyzés alapján végezte hitéleti és közcélú tevékenységét zavartalanul és szakadatlanul egészen 2011. évig. A [REDACTED] működése kiterjedt a hitéleti kérdéseken és vallásgyakorláson túlmenően köznevelési és szociális intézmények üzemeltetésére is.

A lelkiismereti és vallásszabadság jogáról, valamint az egyházak, vallásfelekezetek és vallási közösségek jogállásáról szóló 2011. évi CCVI. törvény (Ehtv.) elfogadásával az Országgyűlés alaptörvény-ellenesen fosztotta meg a [REDACTED]-et egyházi státuszától.

Ezt követően a [REDACTED]-es technikai számát a NAV 2012. május 20. napjával törölte.

Az Alkotmánybíróság a 6/2013. (III. 1.) AB határozatban¹ az Ehtv. 7. § (1) bekezdésének, miszerint

„7. § (1) Az egyház, vallásfelekezet, vallási közösség (a továbbiakban együtt: egyház) azonos hitelveket valló természetes személyekből álló, önkormányzattal rendelkező és az Országgyűlés által elismert autonóm szervezet, amely elsődlegesen vallási tevékenység gyakorlása céljából jön létre és működik.”

„és az Országgyűlés által elismert”

szövegrészét 2012. január 1. napjára visszaható hatállyal megsemmisítette.

Az AB határozat külön is rögzíti, hogy az alkalmazás visszamenőleges kizárására tekintettel az Ehtv. hatályba lépése és annak kapcsán a 8/2012. (II. 29.) OGY határozat „mellékletében megjelölt egyházak egyházi jogállásukat nem veszítették el, vallási egyesületté történő átalakulásuk nem kényszeríthető ki.”

A [REDACTED] az említett 8/2012. (II. 29.) OGY határozat 41. pontjában szerepel, így egyházi jogállását az AB határozat szerint nem veszítette el.

A [REDACTED] a fenti körülményekre tekintettel 2013. szeptember 1-jét követően ismételt „egyházkénti” elismerését kérte az illetékes minisztertől. Ezen eljárás – érdemi döntés hiányában – nem fejeződött be.

Az egyházügyi törvény újabb módosításait követően, a 2019. április 15. napjától hatályos besorolás szerint a [REDACTED]-et a nyilvántartást vezető Fővárosi Törvényszék vallási egyesületként 9.Pk.60.030/2020/2-I. számú, és a 6-II. sz. alatt kiegészített végzésével és [REDACTED] szám alatt vette nyilvántartásba. Egyébiránt, a [REDACTED] ekként történő besorolását soha nem kérvényezte sem az Országgyűléstől, sem a jelenleg nyilvántartást vezető Fővárosi Törvényszéktől.

(A történeti tényállás teljességéhez hozzátartozik, hogy a Fővárosi Törvényszék ezt követően a [REDACTED]-et 9.Pk.60.216/2020/21. számú végzésével nyilvántartásba vett egyházként vette nyilvántartásba 2019. április 15. napi hatállyal, majd a Fővárosi Ítéltábla 8.Pkf.90.026/2022/3. számú helybenhagyó végzésére tekintettel a Fővárosi Törvényszék 2022. május 11. napján kelt 126.Pk.60.722/2021/6. számú végzésével bejegyzett egyházként ismerte el a [REDACTED]-et.)

A fenti, vallási egyesületként történő bejegyzésre tekintettel a [REDACTED]-et 2020. decemberében tájékoztatta az adóhatóság arról, hogy technikai számot kérhet vallási egyesületi státuszára a

¹ 6/2013. (III. 1.) AB határozat a lelkiismereti és vallásszabadság jogáról, valamint az egyházak, vallásfelekezetek és vallási közösségek jogállásáról szóló 2011. évi CCVI. törvény egyes rendelkezéseinek alaptörvény-ellenességéről és megsemmisítéséről

lelkiismereti és vallásszabadság jogáról, valamint az egyházak, vallásfelekezetek és vallási közösségek jogállásáról szóló, többször módosított, 2011. évi CCVI. törvény 9/C. § (2) bekezdése alapján.

A [REDACTED] a fentiekre tekintettel 2020. december 28. napján nyilatkozatot terjesztett elő a technikai szám visszamenőleges kiadása tárgyában.

Az első fokon eljáró hatóság – [REDACTED] kérelmére tekintettel – **tájékoztatta** a [REDACTED]-et, hogy technikai száma [REDACTED]

A fenti tájékoztatással egyidejűleg a [REDACTED] 2021. február 2. napján vette kézhez az első fokon eljáró hatóság 6411653809 ügyszámú és 2263477606 iktatószámú határozatát is, melyben **a [REDACTED] technikai számának, 2012. május 20. napjára visszamenőleges kiadására vonatkozó kérelmét elutasította.**

Indokolásában az első fokon eljáró hatóság előadta, hogy azért nem teljesítette a [REDACTED] határozott kérelmét a technikai szám 2012. május 20. napjára történő visszaadására vonatkozóan, mert a [REDACTED]-et a Fővárosi Törvényszék 2020. május 23. napján jogerőre emelkedett határozatával ismerte el vallási egyesületként.

Kifejtette továbbá az első fokon eljáró hatóság, hogy a [REDACTED] a megjelölt években (2012. évtől kezdődően) a kedvezményezetti minőséget megalapozó nyilvántartásokban nem szerepelt jogalanyként, amelyet *a személyi jövedelemadó meghatározott részének az adózó rendelkezése szerinti felhasználásáról szóló 1996. évi CXXVI. törvény* (a továbbiakban: „Szftv.”) rendelkezései a felajánlás lehetséges címzettjeként elismernek.

A másodfokú hatóság 6411653809 ügyszámú és 2263477606 iktatószámú határozatával szemben, törvényes határidőben a [REDACTED] fellebbezést terjesztett elő.

A [REDACTED] fellebbezését a másodfokú hatóság 2021. április 15. napján kelt, és 2021. április 19. napján kézhez vett 4201235413 ügyszámú és 6441006581/2021/NAV iktatószámú határozatával elutasította és az első fokon eljáró hatóság határozatát helyben hagyta.

A [REDACTED] a másodfokú határozattal szemben keresetet terjesztett elő, melyet a Fővárosi Törvényszék 2022. június 7. napján kihirdetett, majd 2022. július 6. napján kézhez vett ítéletével elutasított.

A fentieket követően a [REDACTED] 2022. augusztus hó 19. napján felülvizsgálati kérelmet terjesztett a Kúria elé, melynek befogadását a Kúria, **Kfv.I.35.382/2022/3. számú** végzésével megtagadta.

A fenti ügyben a [REDACTED] által előterjesztett alkotmányjogi panasz alapján IV/2706/2022. ügyszámon folyamatban volt eljárás során meghozott, -/6. számú végzésével a Tisztelt Alkotmánybíróság a [REDACTED] indítványát visszautasította.

Összefoglalva a jelen ügy alapját képező tényállás előzményeit, Panaszos elő kívánja adni, hogy jöllehet a [REDACTED] a Tisztelt Alkotmánybíróság által is elismerten alaptörvény-ellenes jogalkotói (ebből következően pedig, Panaszos álláspontja szerint, továbbá jogalkalmazói) eljárások és azok eredményei alanyává, elszenvédőjévé vált, mind a mai napig sem a [REDACTED] státuszának jogalkotó által előidézett alaptörvény-ellenes helyzetét, sem ez utóbbi (Panaszos álláspontja szerint nyilvánvalóan szintén alaptörvény-ellenes)

következményeit nem reparálta sem a jogalkotó, sem az érintett jogalkalmazók, a Tisztelt Alkotmánybíróság egyértelmű döntése ellenére, melyre tekintettel a rendszerváltás utáni Magyarország legkirívóbb, és egyben legsúlyosabb, társadalmi méretű szociális krízishelyzetet előidéző Alaptörvény-ellenességgel okozott jogsértő állapota alakult ki.

A [REDACTED] bár valamennyi rendelkezésre álló hazai igazságszolgáltatási, végrehajtó hatalmi és alkotmányjogi fórumon megkísérelte [a Tisztelt Alkotmánybíróság 6/2013 (III.1.) AB határozatának megfelelően, annak alapján, arra hivatkozással] a fenti jogsértő állapot következményeinek rendezését és reparálását elérni, azonban sajnálatosan a jogsérelem tényleges, érdemi orvoslását ezidáig mindegyik fórum elutasította.

2.

A jelen beadvány **I.1.a. pontjában** előadottak alapján megállapítható, hogy Panaszos – a Kfv.I.35.193/2023/3. számú végzésre tekintettel – a rendelkezésre álló és jogszabályok által biztosított valamennyi, rendes és rendkívüli jogorvoslati lehetőségét kimerítette.

Megállapítható tehát, hogy az alkotmányjogi panasz előterjesztésének határideje – a fentiek szerint – **2023. szeptember hó 14. napján** nyílt meg, melyre tekintettel az **Abtv. 27.§** alapján indított eljárás megindításának határideje megtartottnak tekintendő.

3.

Az Abtv. 27.§-a szerint az alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette. Az Abtv. 29.§-a szerint az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadja be.

A Panaszos a felülvizsgálati eljárás, valamint az azt megelőző közigazgatási hatósági és bírósági eljárás során kérelmezőként, illetőleg felperesként járt el, valamint az első fokon eljáró Fővárosi Törvényszék és a Kúria által meghozott döntések - elsődlegesen - közvetlenül Panaszos jogait csorbítják, illetőleg jogainak gyakorlását akadályozzák meg, így Panaszos az ügyben érintettnek minősül.

A jogerős bírói döntést annak alaptörvény-ellenessége érdemben befolyásolta, hiszen annak tárgya kifejezetten az volt, hogy az eljáró hatóság jogszerűen nyilvánította-e érvénytelennek Panaszos rendelkező nyilatkozatát, mellyel a 2019. évi személyi jövedelemadó bevallásában a befizetett adójának 1%-a tekintetében kedvezményezettként a [REDACTED]-et jelölte meg. Lényegében tehát a jogerős bírói döntés (a hatósági döntésekkel egyezően) megakadályozta Panaszost abban, hogy a befizetett adójának 1%-át a [REDACTED] számára juttassa, mellyel a bíróság és a hatóság közvetlenül Panaszosnak a vallásszabadsággal kapcsolatos, az Alaptörvény VII. cikkének (1) bekezdésében meghatározott jogát megsértette, csorbította.

II. Az alkotmányjogi panasz benyújtásának érdemi indokolása

1.) A megsértett alaptörvényi rendelkezés

Az Alaptörvény VII. cikkének (1) bekezdése az alábbiakat rögzíti:

„VII. cikk

(1) Mindenkinek joga van a gondolat, a lelkiismeret és a vallás szabadságához. Ez a jog magában foglalja a vallás vagy más meggyőződés szabad megválasztását vagy megváltoztatását és azt a szabadságot, hogy vallását vagy más meggyőződését mindenki vallásos cselekmények, szertartások végzése útján vagy egyéb módon, akár egyénileg, akár másokkal együttesen, nyilvánosan vagy a magánéletben kinyilvánítsa vagy kinyilvánítását mellőzze, gyakorolja vagy tanítsa.”

2.) Az alaptörvény-ellenesség indokolása

a) Az alaptörvény ellenességre vezető jogalkalmazás, mint előzmény

Panaszos az alábbiakban röviden összegezni kívánja, hogy a fentiekben hivatkozott tényállási előzmények, jogalkotási folyamatok milyen jogi relevanciával bírnak a jelen alkotmányjogi panasz tárgyát képező téves és sérelmezett, alaptörvény-ellenes adóhatósági és bírói jogalkalmazás tekintetében.

Panaszos hangsúlyozza, hogy jelen alkotmányjogi panaszának nem a [REDACTED] egyházi státuszával kapcsolatos, több éves küzdelmek, eljárások és azok eredménye a tárgya, hanem az **I.2.b.) pontban** kifejtésre kerülő, fentiekből keletkező jogsérelem.

A lelkiismereti és vallásszabadság jogáról, valamint az egyházak, vallásfelekezetek és vallási közösségek jogállásáról szóló 2011. évi CCVI. törvény (a továbbiakban: „Ehtv.”) elfogadásával az Országgyűlés alaptörvény-ellenesen fosztotta meg a [REDACTED]-et egyházi státuszától.

Ezt követően a [REDACTED] [REDACTED]-es technikai számát az adóhatóság 2012. május 20. napjával törölte.

A Tisztelt Alkotmánybíróság a **6/2013. (III. 1.) AB határozatban** az Ehtv. 7.§ (1) bekezdésének, miszerint

„7. § (1) Az egyház, vallásfelekezet, vallási közösség (a továbbiakban együtt: egyház) azonos hitelveket valló természetes személyekből álló, önkormányzattal rendelkező és az Országgyűlés által elismert autonóm szervezet, amely elsődlegesen vallási tevékenység gyakorlása céljából jön létre és működik.”

az „és az Országgyűlés által elismert”

szövegrészét 2012. január 1. napjára visszaható hatállyal megsemmisítette.

Az AB határozat külön is rögzíti, hogy az alkalmazás visszamenőleges kizárására tekintettel a 8/2012. (II. 29.) OGY határozat „mellékletében megjelölt egyházak egyházi jogállásukat nem veszítették el, vallási egyesületté történő átalakulásuk nem kényszeríthető ki.”

A Magyarországi Evangéliumi Testvérközösség az említett 8/2012. (II. 29.) OGY határozat 41. pontjában szerepel, így egyházi jogállását az AB határozat szerint nem veszítette el.

Ezzel összefüggésben Panaszos utalni kíván az Abtv. 39.§ (1) bekezdésének rendelkezésére:

„39.§ (1) Ha e törvény eltérően nem rendelkezik, az Alkotmánybíróság döntése mindenkire nézve kötelező.”

Amennyiben a Tisztelt Alkotmánybíróság 6/2013. (III.1.) AB határozatát a rendelkezés megtételekor hatályban lévő, az Ehtv. 6.§-val összevetjük, arra a megállapításra jutunk, hogy a **2012. május 20. napjától folyamatosan és szakadatlanul a bevett egyházakkal egyenlő jogállású egyháznak minősül**, figyelemmel arra is, hogy az Országgyűlés a 8/2012. (II.29.) OGY határozata, melyben többek között a **egyházkénti elismerésnek elutasításáról rendelkezett, az Alkotmánybíróság 6/2013 (III.1.) AB határozata értelmében nem alkalmazható, így a a korábbi egyházként történt elismerésére tekintettel egyházi státuszát nem veszítette el a 6/2013. (III.1.) AB határozat értelmében, következésképpen tehát bevett egyháznak minősül.**

„6.§ (1) Vallási közösség az Országgyűlés által elismert egyház és a vallási tevékenységet végző szervezet. Az Országgyűlés által elismert egyház bevett egyház.”

A fentiekből egyértelműen következik, hogy a korábban hatályban volt egyházügyi törvény alapján egyházként elismert **jogállását a 8/2012. (II. 29.) OGY határozat a Tisztelt Alkotmánybíróság fentiekben hivatkozott döntése értelmében nem szüntette meg, így a a bevett egyházakkal egyenlő jogállású szervezetként kell kezelniük az állami szerveknek az Abtv. 39.§ alapján is.**

A Tisztelt Alkotmánybíróságnak nem kellett meghatároznia, hogy a Tisztelt Alkotmánybíróság mindenkire nézve kötelező, erga omnes hatályú döntésének mely állami szervnek és miként kell eleget tennie, azonban az egyértelműen megállapítható, hogy ettől függetlenül a közhatalmat gyakorló szervezeteknek, állami szerveknek, hatóságoknak a Tisztelt Alkotmánybíróság határozatában foglaltaknak – nyilvánvalóan – **maradéktalanul eleget kellett volna tenniük.**

A fentiekből következően, **a Magyarországi Evangéliumi Testvérközösség 2012. május 20. napját követően is folyamatosan és szakadatlanul egyháznak minősül a vonatkozó jogszabályokkal és a Tisztelt Alkotmánybíróság döntésével összhangban.**

Önmagában az Alkotmánybíróság határozata, valamint az alkotmánybírósági határozat törvény erejénél fogva biztosított kötőereje elegendő ahhoz, hogy az adóhatóság a **-et úgy tekintse, mint amely szervezet 2012. május 20. napját követően is folyamatosan és szakadatlanul olyan egyháznak minősül, amely a technikai számra jogosult.** Éppen ezért egyébként jogszabálysértő a technikai szám visszamenőleges kiadását megtagadó adóhatósági határozat és bírói ítélet is. A Tisztelt Alkotmánybíróság korábbi döntését maradéktalanul betartva a **-et 2012. május 20. napja után is a bevett egyházakkal azonos jogok és kötelezettségek illetnék, melynek része az az igény is, hogy az adóhatóság folyamatosan technikai számmal lással el a -et.**

A 2019. április 15. napjától az Ehtv.-ben hatályba lépett módosítások akként értelmezhetőek, hogy a jogalkotó a kialakult helyzetet rendezni kívánta (erre is utal az Ehtv 37.§), de ez nem

jelenti azt, hogy ebből arra lehetne következtetni, hogy a [REDACTED] köztes időben ne lett volna egyháznak tekinthető és ne illette volna meg egyházi státuszára tekintettel technikai szám.

b)

Panaszosnak az Alaptörvény VII. cikke (1) bekezdésében biztosított joga, a vallásszabadság jogának szelvényjogaként, hogy vallását ne pusztán vallásos cselekmények, szertartások végzése útján, hanem egyéb módon is gyakorolja. Panaszos vallása egyéb módon történő gyakorlásának – mint Alaptörvény által védett vallásszabadsága megnyilvánulásának – egyik formája, a vallása szerinti egyház javára történő rendelkezés a személyi jövedelemadó 1%-áról, amely befizetés mindazonáltal anyagi háttérrel biztosít az egyéb vallásos cselekményeknek, így szertartások végzésének, valamint a Panaszos egyháza által vallott, a társadalom egészére, minden emberre vonatkozó világtételekből és hitelvekből fakadó küldetésudatból a tagok együttes, a társadalom egészére kiterjedő vallási cselekményvégzésének (például rászorulóknak segítése).

A vallásszabadság jogának egyéni és kollektív gyakorlása esetén az állam mindenekelőtt negatív magatartásra, tartózkodásra kötelezett, vagyis arra, hogy ne korlátozza az egyének jogát. Emellett viszont pozitív szabályozásra is szükség lehet, amely például a támogatások területén meg is valósul. Az állam többek között lehetővé teszi, hogy a személyi jövedelemadót fizetők adójuk meghatározott részét egy általuk megjelölt vallási közösség részére juttassák. A fenti jogosultság gyakorlásának értelemszerűen korlátja viszont az, hogy az adott vallási közösség bizonyos jogszabályi feltételeknek megfeleljen, különös tekintettel arra, hogy az Alaptörvény N) cikke alapján Magyarország a kiegyensúlyozott, átlátható és fenntartható költségvetési gazdálkodás elvét érvényesíti (amelyért elsődlegesen az Országgyűlés és a Kormány felelős).

Ez a korlát jelen esetben nem áll fenn, hiszen a 6/2013. (III. 1.) AB határozatban foglaltak és az Ehtv. 6.§-ának fentiek szerinti összevetése alapján kizárólag arra juthatunk, hogy a [REDACTED] **2012. május 20. napjától folyamatosan és szakadatlanul a bevett egyházakkal egyenlő jogállású egyháznak minősül, egyházi státuszát nem veszítette el**, így a [REDACTED] et a bevett egyházakkal egyenlő jogállású szervezetként kell kezelniük az állami szerveknek. **A bevett egyház az Alaptörvény VII. cikke (4) bekezdése alapján olyan vallási közösség, amely az állammal együttműködik. A bevett egyház technikai számra jogosult.** Ennek következtében megállapítható, hogy a fentebb kifejtett jogalkotói aktivizmus a [REDACTED] et a vele összehasonlítható helyzetben lévő vallási közösségekhez képest indokolatlanul hátrányos helyzetbe hozta.

Az már más kérdés, hogy az ekként fennmaradó egyházi státuszt a jogalkotó később miként harmonizálja a hatályos jogszabályi környezettel. A 2019. április 15. napjától az Ehtv.-ben hatályba lépett módosítások akként értelmezhetőek, hogy a jogalkotó a kialakult helyzetet rendezni kívánta (erre is utal az Ehtv 37.§), de ez nem jelenti azt, hogy ebből arra lehetne következtetni, hogy a [REDACTED] a köztes időben ne lett volna egyháznak tekinthető és ne illette volna meg egyházi státuszára tekintettel technikai szám.

Az Alaptörvény 2012. január hó 1. napján hatályos szövegében a VII. cikk mindössze annyit tartalmazott a fentiekkel összefüggésben, hogy az állam a közösségi célok érdekében együttműködik az egyházakkal. A lelkiismereti és vallásszabadság jogáról, valamint az egyházak, vallásfelekezetek és vallási közösségek jogállásáról szóló 2011. évi CCVI. törvény azonos időpontban hatályos szövege pedig az alábbiak szerint rendelkezett:

„8.§ A jelentős társadalmi támogatottsággal rendelkező, történelmi és kulturális értékeket megőrző, nevelési, oktatási, felsőoktatási, egészségügyi, karitatív, szociális, család-, gyermek- és ifjúságvédelmi, valamint kulturális, sportintézményeket fenntartó (a továbbiakban: közcélú tevékenység) egyházzal - működésük biztosítása érdekében - az állam megállapodást köthet.

9.§ (1) Az egyházakat azonos jogok illetik és azonos kötelezettségek terhelik.

(2) Az egyházak **tényleges társadalmi szerepét, az általuk ellátott közcélú tevékenységet** az állam az egyházak társadalmi szerepéhez kapcsolódó további jogszabályok megalkotásánál és a velük való kapcsolattartás során **figyelembe veheti**.

10. § (1) Az állam és az egyházak különváltan működnek. Az egyházak önállóak. Az állam a közösségi célok érdekében együttműködik az egyházakkal.

[...]

Teljesen világosan megállapítható tehát, hogy bár – éppen az egyházügyi törvényhozási tevékenységgel kapcsolatos jogkeresői aktivizmus okán kibontakozó alapvető és elvi jelentőségű alkotmánybírói munka következményeként – hatálybalépése óta mind az Alaptörvény, mind az Ehtv. szövegezése változott, azonban kétség kívül a korábbi (hatálybalépésüket megelőző) állapotot megváltoztatni kívánó aktusok mellett is biztosítani kívánta az állam a vele együttműködésben álló és a társadalmi szerepvállalásban résztvevő, így különösen a nevelési, oktatási, felsőoktatási, egészségügyi, karitatív, szociális, család-, gyermek- és ifjúságvédelmi, intézményeket fenntartó, tehát közcélú tevékenységet végző egyházak számára a sajátos jogosultságokban való részesülést (tárgyi esetben a felajánlott 1%-os adóbefizetésekből való részesülés lehetőségét – technikailag – a technikai szám létén keresztül). Tehát az állam már az Alaptörvény és az Ehtv. hatálybalépése előtt is biztosította e sajátos jogosultságot a vele együttműködő, közcélú tevékenységet végző egyházak számára, így a [REDACTED] számára is, majd az Alaptörvény és az Ehtv. hatálybalépése után is jogszabályban biztosította azt – a változó terminológia szerint előbb elismert, majd bevett – egyházak számára, így alappal állapítható meg, hogy bármely szövegváltozat vizsgálata esetén is mind az Alaptörvény, mind az Ehtv. alapvető jogként biztosította e sajátos jogosultságot a vele együttműködő és közcélú tevékenységet végző egyházak számára. Nem szűnt meg tehát az állami szándék – és a változó szövegezés mellett is mindvégig fennállt annak alaptörvényi és törvényi alapja – e jogosultság biztosítására általában, nem szűnt meg a [REDACTED]-tel folytatott **tényleges együttműködés sem** (a [REDACTED] még a bizonytalanná váló helyzetében sem adta fel túlbecsülhetetlen jelentőségű társadalmi tevékenységét), az egyedül bekövetkezőnek látszó változsról – a [REDACTED] tatusának (azóta egyértelműen megállapíthatóan) alkotmányjogilag elfogadhatatlan, alaptörvényellenes megváltoztatási kísérletéről – bebizonyult, hogy az nem felel meg a jogszabályoknak, így visszamenőlegesen is figyelmen kívül kell hagyni, tehát valójában e tekintetben sem történt változás.

Tényként állapítható meg továbbá, hogy az állam nem kívánta megvonni a közösségi célok elérését szolgáló feladatokban való részvételre tekintettel a sajátos jogosultságok biztosítását a vallási közösségektől. Ez a szándék (és jogosultság) mint a magyar jogi corpus része, mindvégig fennállt, hiszen a technikai szám léte, illetőleg a felajánlott 1%-os adóbefizetésekből való részesülés jogosultsága mindvégig fennállt, a felhívott alaptörvényi rendelkezés változatlansága mellett.

Panaszos álláspontja szerint tehát kiemelkedő jelentőségű és egyben rögzítendő tény, hogy az Szftv. 4/A.§ (1) bekezdésének rendelkezése alapján, a [REDACTED] az Szftv. szerinti kedvezményezettnek minősült mindvégig, így az adóhatóságnak technikai számmal kellett volna ellátnia, illetőleg azt számára visszamenőleg is biztosítani kellett volna a **6/2013. (III.1.) AB határozatnak** történő megfelelés érdekében. Annak kérdése nyilvánvalóan

másodlagos az alaptörvény-ellenesség tekintetében, hogy a jogalkotó, vagy akár a jogalkalmazó milyen jogi megoldással, milyen jogi eszközzel éri el az alaptörvény-ellenes helyzet megszüntetését megvalósító célt, illetve eredményt. Nem mellőzhető azonban ebben a körben – kiegészítő jelleggel – annak észrevételezése sem, hogy amennyiben az adóhatóság észlelte, hogy esetlegesen – bármely okból – nem lett volna lehetősége akár a [REDACTED]-et visszamenőlegesen technikai számmal ellátni, akár Panaszos rendelkező nyilatkozatának a fenti okból eleget tenni, úgy – mint állami jogalkalmazó és a hivatkozott alkotmánybírói határozat egyik címzettje – **köteles lett volna** a Panaszos által kifogásolt határozatra vezető eljárásban történő döntéshozatalt megelőzően a jogalkotó felé jelezni a fennálló alaptörvény-ellenességet, és a Panaszos ügyében történő döntéshozatalt megelőzően **akár intézkedni a szükséges eljárás megindítása iránt, akár pusztán bevárni az alaptörvény-ellenesség feloldását, orvoslását**. A fentiek szerint, a Panaszos által támadott bírósági ítélet meghozatalára vezető eljárás során sem került sor az alaptörvény-ellenesség feloldása iránt történő intézkedésre, sem pedig annak vizsgálatára, hogy egyáltalán elutasítható-e Panaszos kérelme a 6/2013. (III.1.) AB határozatra tekintettel.

Amennyiben akár az adóhatóság, akár a támadott ítéletet meghozó bíróság tekintetbe vette volna a felhívott alkotmánybírói döntést, úgy Panaszos kérelmének a bíróság helyt adott volna, illetőleg ezt megelőzően már maga az adóhatóság is lehetővé tette volna, hogy Panaszos az 1%-os rendelkezése érvényre jusson.

Azonban, nyilvánvalóan láthatóan, sajnálatosan sem az eljáró adóhatóság (sem első-, sem másodfokon), sem a bíróság a támadott határozatának meghozatala során nem vette figyelembe a 6/2013. (III.1.) számú AB határozatot, illetőleg az az által is megállapított alaptörvény-ellenességet.

Panaszos álláspontja szerint sem az állam, sem annak valamely intézménye nem jogosult arra, hogy csorbítsa vallásszabadságához fűződő jogát. Annak megítélésére sem jogosult egyébként az állam, hogy eldöntse, egy konkrét esetben a vallás egyéb módon történő gyakorlásának minősül-e az egyház javára történő rendelkezés az 1%-ról, illetőleg annak nyomán az egyház vagyongyarapodása, azonban a tárgyi esetben nyilvánvaló, hogy Panaszos vallási meggyőződésének, hitének kívánt eleget tenni a rendelkezéssel, hiszen vallása fogalmilag közösségiséget, másokkal való közösségben létet, cselekményeket feltételez és igényel, melynek anyagi vonzatai, minimumfeltételei is vannak, aminek szolgáltatása vallási meggyőződés szerinti kötelezettség Panaszos számára, minden lehető módon, így nem pusztán esetleges adomány, hanem a személyi jövedelemadóról történő rendelkezés útján is.

Panaszosnak éppen a fenti, egyéb módon történő vallásgyakorlását akadályozta meg a támadott ítélet, mivel figyelmen kívül hagyta a Tisztelt Alkotmánybíró 6/2013 (III.1) AB hat. számú döntését, és ezzel megsértette Panaszosnak az Alaptörvény VII. cikk (1) bekezdésébe foglalt, vallásszabadsághoz fűződő jogát.

A támadott ítéletet meghozó bíróságnak (éppen úgy, mint a korábbiak során az eljáró adóhatóságnak) érvényre kellett volna juttatnia a Tisztelt Alkotmánybíró hivatkozott határozatát, mivel bármely, azzal ellentétes döntés alaptörvény-ellenesnek minősül. Lényegében tehát, sem a végrehajtó hatalmi, sem az igazságszolgáltatási jogalkalmazó nem hozhatott volna olyan döntést a 6/2013 (III.1.) AB határozat meghozatalát követően, mely azzal ellentétes.

• • •

Kiegészítésképpen Panaszos észrevételezni kívánja, hogy a bevett egyházaknak a közösségi célok elérését szolgáló feladatokban való részvételükre tekintettel az állam sajátos jogosultságokat biztosít, mely utóbbi körbe tartozik – egyebek mellett – a személyi jövedelemadó meghatározott részének az adózó rendelkezése szerinti felhasználásával kapcsolatosan a részesülés lehetősége e forrásból.

Nem vitatott, hogy a [REDACTED] Magyarországon közel felmérhetetlenül jelentős szerepet vállal a közösségi célok elérését szolgáló feladatokban. A teljesség igénye nélkül, az alábbiakban csak összefoglaló jelleggel kívánja észrevételezni Panaszos a [REDACTED] társadalmi feladatellátásának kiterjedtségét és jelentőségét.

A [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] oktatási intézményeiben elsősorban a hátrányos helyzetű, tanulási nehézségekkel küzdő, a hagyományos iskolarendszer keretei közé önhibájukon kívül beilleszkedni nem képes fiatalok oktatására fókuszálnak. A tananyag oktatása mellett a fenntartott intézmények kiemelten foglalkoznak a tanulók valós életbe való kilépésének lehetővé tételével. Általánosan jellemző a bizalomra, szeretettel elfogadásra, és fejlesztésre épülő pedagógiai törekvés. Az intézmények többsége (elsődlegesen Borsod-Abaúj-Zemplén és Szabolcs-Szatmár-Bereg Vármegyékben) mélyszegénységben élő településeken végzi feladatait, ahol a gyermekek és az ifjak számára nincsen más kitörési lehetőség, mint - a tevékenységközpontú, az elméleti ismereteket mindig a gyakorlattal összekapcsoló pedagógiát alkalmazó nevelés eredményeként - a teljes értékű szakmai végzettség megszerzése.

Az oktatási intézmények tanulói többsége szociálisan kiszolgáltatott családokból származik, halmozottan hátrányos helyzetű, sok esetben sajátos nevelésű igényű. Sok diák munka mellett, esti képzésen igyekszik megszerezni az alapfokú vagy középfokú végzettséget. Fenntartói támogatással illetve adományok gyűjtésével és elosztásával - a köznevelési feladatok ellátásán túlmenően – a fenntartó, és a fenntartott intézmények igyekeznek gondoskodni a tanulók és családtagjaik szociális segítéséről (pl. ételmezés, ruha, tűzifa, tanácsadás) is.

Legfontosabb cél a hátrányos helyzetű és a halmozottan hátrányos helyzetű tanulók felzárkóztatása, és olyan végzettséghez juttatása, mellyel munkát vállalhatnak a későbbiekben. A [REDACTED] felzárkóztató foglalkozásokat, a tehetséges tanulónak tehetség-gondozást biztosít, a sajátos nevelési igényű tanulók rehabilitációs és rehabilitációs foglalkozásokon vesznek részt.

A [REDACTED] technikai számával kapcsolatos korábbi, adóhatósági és bírósági eljárások mind figyelmen kívül hagyták a Tisztelt Alkotmánybíróság 6/2013. (III.1.) határozatában foglaltakat, nem ismerték el, illetőleg nem biztosították az – egyébként elismerten fennálló és mindvégig fennállt – egyházi minőségből fakadó, technikai szám meglétében, tehát lényegében a felajánlott 1%-os adóbefizetésből mint forrásból való részesülés lehetőségében álló jogosultságot a [REDACTED] számára. Ezzel egyébként egyszersmind sértették az érintett, potenciális rendelkezők, így például Panaszos vallásszabadsághoz fűződő jogát, hiszen ők nem gyakorolhatták vallásukat egyéb módon, jelen esetben az 1%-os rendelkezés útján.

Egyébiránt már a technikai szám visszamenőleges kiadásának elmulasztása is jogsértő volt, mivel e jogosultság biztosításának a megtagadása alaptörvény-ellenes, hiszen az államnak az Alaptörvény VII. cikk (4) bekezdésébe foglalt rendelkezés alapján biztosítania kell a közösségi célok elérését szolgáló feladatokban való részvételükre tekintettel a [REDACTED] tel

egyező típusú jogalanyok számára – így konkrétan a ■■■■■ számára is – az egyes sajátos jogosultságokat, mint amilyen a felajánlott 1%-os adóbefizetésből mint forrásból való részesülés lehetősége.

A jelen eljárásban éppenséggel a fenti alaptörvény-ellenesség másik oldala jelenik meg, tehát nem a részesülés, hanem a felajánlás mint a vallásszabadság részjogosítványa egyéni gyakorlásának megakadályozása miatt.

Mivel a felhívott alkotmánybíróági döntést követően nem lehet kérdéses a ■■■■■ státusza visszamenőlegesen sem, így a technikai szám is megillette volna, tehát vallását minden, a ■■■■■ által követett hitelveket valló személy jogosult lett volna gyakorolni a korábban kérdéses időszakban is, az adóhatóságnak és a bíróságnak pedig éppen akként kellett volna eljárnia, hogy mivel ténylegesen, az alaptörvény-ellenes jogalkotói eljárás miatt a vallásszabadság e formája a hivatkozott időszakban sérült, a jogkeresők számára, legalább kérelmük esetén, helyreállítja vallásszabadsághoz fűződő jogukat és a bekövetkezett sérelmet orvosolja.

Erre azonban nem került sor, az érintettek, így Panaszos vallásszabadsághoz fűződő jogát tehát immár nemcsak a jogalkotói eljárás sértette – melyről a Tisztelt Alkotmánybíróság már megállapította, hogy alaptörvény-ellenes – hanem a végrehajtó hatalmi és az igazságszolgáltatási eljárás is.

Ez utóbbi, a bírói eljárás, a támadott ítélet vonatkozásában kéri most Panaszos a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy saját korábbi döntésével összhangban, ezúttal a bírói hatalmi ág tekintetében is szíveskedjen az alapjogsérelmet orvosolni a jelen alkotmányjogi panaszba foglalt kérelem szerint történő döntés útján.

III. Egyéb nyilatkozatok és mellékletek

Panaszos nyilatkozik továbbá, hogy a kérelem tartalmára és jellegére tekintettel nem kezdeményezte a támadott bírósági ítélet végrehajtásának felfüggesztését.

A Panaszos az indítvány és személyes adatainak nyilvánosságra hozatalához az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 52. § (5) bekezdésére és 57. § (1a) bekezdésére, valamint az Alkotmánybíróság ügyrendjéről szóló 1001/2013 (II. 27.) Tü. határozat 36. § (2) bekezdésére tekintettel hozzájárul.

Figyelemmel arra, hogy Panaszos a Kúria Kfv.I.35.193/2023/3. számú végzését 2023. szeptember hó 14. napján vette át, a jelen alkotmányjogi panasz előterjesztésére előírt határidő megtartottnak tekintendő.

Panaszos jelen beadványához az alábbi mellékleteket csatolja:

- P/2.** - a Fővárosi Törvényszék 107.K.704.042/2022/3. számú ítélete
- P/3.** - a jogi képviselő meghatalmazása

P/4. - a Kúria Kfv.I.35.193/2023/3. számú végzése

Budapest, 2024. január 5.

Tisztelettel:

Ónodi István

jogi képviselő:
Dr. Lovászi-Tóth Ádám
ügyvéd
Lovászi-Tóth Ügyvédi Iroda

